

Med Hensyn til

Udlændinges Stilling

førtes der en lang Diskussion om, hvorvidt det var hensigtsmæssigst at sikre Princippet om Ligeberettigelse for Udlændinge gennem Vedtagelsen af en international Konvention eller gennem gensidigt forpligtende Overenskomster, afsluttede mellem de enkelte Stater. Et Flertal indenfor Udvalget fandt, at den sidstnævnte Fremgangsmaade frembød større Smidighed, men at den ikke ydede Udlændingene den samme effektive Sikkerhed for Beskyttelse som en international Konvention. I Overensstemmelse hermed opstilledes en Række Spørgsmaal til Regeringerne med Hensyn til Gennemførelsen af Princippet om Ligeberettigelse for Udlændinge.

Endvidere optog man Spørgsmaal om

Retten til Erstatning under Ophold i Udlandet og om Princippet om Bevarelse af den (endnu ikke aktuelle) Ret for den forsikrede, der kommer fra et Land til et andet.

Først efter en længere Diskussion vedtoges det at opstille dette sidste, det 12. Hovedpunkt. Det blev anført, at Forberedelsen — saavel den dokumentære som den tekniske — af dette Spørgsmaal ikke var fyldestgørende, og at det burde være Genstand for en særskilt Konvention. Heroverfor blev det gjort gældende, at Løsningen af dette Spørgsmaal var meget paatrængende, og at det havde vist sig, at dets Løsning gennem Gensidigheds-Overenskomster mellem de enkelte Lande ikke havde givet tilfredsstillende Resultater.

Af den danske Regeringsrepræsentant, Departementschef *Lassen*, blev der fremsat Forslag om at opstille som et særligt Punkt til Besvarelse af Regeringerne Spørgsmaalet om

Vederlagsfri Renter,

saaledes at man, forsaavidt angaar Alders- og Efterladterente, anerkender dette System i Stedet for den tvungne Forsikring under Forbehold af, at der sikres de interesserede Personer en *individuel Ret*, svarende til den Ret, der følger af et Forsikringsystem.

Departementschefen anførte, at Aldersrente i forskellige Lande blev tilstaaet paa Basis af et »vederlagsfrit« System, og at Arbejderne i Danmark ikke vilde betragte det som en Forbedring, om man vedtog en tvungen Forsikring mod Vederlag. Systemet med vederlagsfri Rente virker tilfredsstillende, naar Renten, som i Danmark, ved Loven er garanteret de interesserede som en individuel Ret, erhvervet under nøje fastsatte Betingelser, og naar man erindrer, at der kun tilstaaes Rente til Personer, hvis Indtægt ikke har naaet en vis Grænse. Man burde ikke undlade at optage dette vederlagsfri Rentesystem i Spørgeskemaet og derved give Regeringerne Lejlighed til at udtale deres Mening om dette System til Dækning af Risikoen mod Alderdom og Død.

Dette Forslag blev særlig bekæmpet af den franske Regeringsrepræsentant. Han fremhævede, at Indtægtsgrænsen for Ydelse af Rente i det foreslaede vederlagsfri Rentesystem i Almindelighed er meget lavere end den ved den tvungne Forsikring fastsatte Indtægtsgrænse, og at det ved det vederlagsfri System drejede sig om en Hjælp og ikke om en Forsikring.

Efter at Arbejderrepræsentanterne havde haft Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet i et Gruppemøde, forkastede Udvalget med 25 Stemmer mod 4 Forslaget om at optage i Spørgeskemaet et særligt Afsnit om det vederlagsfri Rentesystem.

Ved Behandlingen i *Plenarmøde* af Udvalgets Indstilling drejede Diskussionen sig særlig om 3 Ændringsforslag; med Hensyn til alle disse gjaldt det, at samme eller lignende Forslag havde været fremsat i Udvalget, men var blevet forkastet af dette. Det